

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4922/2563

ธนาคาร ท.โจทก์ นาย ว.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 193/14, ป.พ.พ. มาตรา 193/15, ป.พ.พ. มาตรา 193/34

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยชำระหนี้แก่โจทก์ครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2558 อันเป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลง ต้องเริ่มนับอายุความใหม่นับจากวันที่จำเลยชำระหนี้ครั้งสุดท้ายถึงวันฟ้องเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560 ยังไม่เกิน 2 ปี ฟ้องโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ จำเลยซึ่งเป็นผู้ใช้บัตรเครดิตซึ่งเป็นบัตรเสริมจึงต้องรับผิดชอบชำระหนี้จากการใช้บัตรเครดิตซึ่งเป็นบัตรเสริมในการซื้อสินค้าและบริการพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 330,788.27 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงิน 227,144.92 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษากลับ ให้จำเลยชำระเงิน 247,089.68 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 12 ต่อปี ของต้นเงิน 227,144.92 บาท นับแต่วันที่ 9 มกราคม 2558 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความรวม 6,000 บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามทุนทรัพย์ที่โจทก์ขณะคดีจำเลยฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่จำเลยได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า แม้โจทก์จะมีเพียงนายพิพัฒน์ ผู้รับมอบอำนาจช่วงมาเบิกความเพียงปากเดียวว่า จำเลยยื่นคำขอเป็นผู้ถือบัตรเครดิตกับโจทก์ซึ่งเป็นบัตรเสริมโดยได้รับความยินยอมจากผู้ถือบัตรหลัก คือ นางสาวสุทธินี หลังจากทำสัญญาจำเลยนำบัตรเครดิต (บัตรเสริม) ใช้ซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ แทนเงินสด ตลอดจนเบิกเงินสดจากเครื่องเบิกถอนเงินสดอัตโนมัติหลายครั้ง โจทก์ชำระเงินตามรายการเรียกเก็บแทนจำเลยและส่งใบแจ้งยอดบัญชีบัตรเครดิตให้จำเลยทราบทุกครั้ง จำเลยใช้บัตรเครดิตครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2557 และจำเลยชำระหนี้ครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2558 จำนวน 2,000 บาท ส่วนจำเลยมีจำเลยอ้างตนเองเป็นพยานเบิกความว่า จำเลยไม่เคยชำระหนี้แก่โจทก์ 2,000 บาท เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2558 แต่จำเลยกลับเบิกความตอบทนายโจทก์ถามค้านรับว่า จำเลยได้รับใบแจ้งหนี้มาโดยตลอดและไม่เคยโต้แย้งว่ารายการดังกล่าวไม่ถูกต้อง และจำเลยยังมีนางสุทธินีเป็นพยานเบิกความสนับสนุนว่า พยานเป็นผู้ผ่อนชำระหนี้บัตรเสริมเดือน พฤษภาคม 2558 ถึงเดือนกันยายน 2558 จำนวน 5 ครั้ง ครั้งละ 2,000 บาท แต่นางสุทธินีเบิกความลอย ๆ โดยไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนและรายละเอียดว่านางสุทธินีชำระหนี้บัตรเสริมแก่โจทก์ด้วยวิธีการอย่างไร อีกทั้งนางสุทธินี ยังเบิกความรับว่า ตามใบสมัครบัตรเครดิตระบุเงื่อนไขการใช้บัตรเครดิตโดยพนักงานโจทก์แจ้งว่าหนี้ันเกิดจากการใช้บัตรหลักและบัตรเสริม พยานต้องเป็นผู้รับผิดชอบ นางสุทธินีไม่เคยได้รับแจ้งหนี้ในส่วนบัตรเสริมของจำเลย และไม่เคยชำระหนี้ในส่วนบัตรเสริมแทนจำเลยมาก่อน และจำเลยเป็นผู้ชำระหนี้ในส่วนบัตรเสริมด้วยตนเอง

นอกจากนี้นางสุทธียังเป็นมารดาจำเลยและเป็นผู้ถือบัตรหลักซึ่งเป็นผู้ต้องรับผิดชอบในหนี้อันเกิดจากการใช้ทั้งบัตรหลักและบัตรเสริม จึงไม่ใช่พยานคนกลาง และมีส่วนได้เสียกับจำเลย คำเบิกความของนางสุทธีจึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่จำเลยให้การต่อสู้ว่า รายการชำระหนี้เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2558 เป็นรายการที่โจทก์หรือบุคคลอื่นได้ทำรายการขึ้นมาเองโดยจำเลยไม่มีส่วนรู้เห็นด้วย แต่จำเลยกลับนำสืบว่า รายการดังกล่าว นางสุทธีเป็นผู้ชำระ ข้ออ้างของจำเลยจึงไม่อยู่กับร่องกับรอย ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง พยานหลักฐานโจทก์ที่นำสืบมาประกอบพหุติการณณ์แวดล้อมมีน้ำหนักมากกว่าพยานหลักฐานของจำเลย ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยเป็นผู้ชำระหนี้แก่โจทก์ครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2558 อันเป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลง ต้องเริ่มนับอายุความใหม่ นับจากวันที่จำเลยชำระครั้งสุดท้ายถึงวันฟ้องยังไม่ครบ 2 ปี ฟ้องโจทก์จึงยังไม่ขาดอายุความ ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า จำเลยเป็นผู้ชำระหนี้แก่โจทก์ครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2558 จำเลยต้องรับผิดชอบชำระหนี้จากการใช้บัตรเสริมในการซื้อสินค้าและบริการพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น คดีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไป เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

องค์คณะ

ชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ · ประทีป อ่าววิจิตรกุล · รัชณี สุขใจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4922/2563>